

Izjava »Glasbene Matice«: Iz mnogih stranij nam prihajajo pritožbe, da vsi udje »Glasbene Matice« niso še dobili izišlih družbenih muzikalij za leto 1887. Na novo sestavljeni odbor želi to stvar urediti in prosi vse tiste gospode, katerim se je ta nam gotovo neljuba neprilika pripetila, naj se blagovolé pismeno ali ustno oglasiti pri našem predsedniku Fran Ravniharji v Ljubljani.

Odbor.

Levstikova slika. Gospod knjigar J. Giontini v Ljubljani je dal pri fotografu Lainerji napraviti jako lepe fotografije umrlega slovenskega pisatelja Fr. Levstika. Cena tem fotografijam, ki nam kažejo pokojnega Levstika v dobi 40 let, je v kabinetnem formatu po 90, s pošto po 95, v vizitničnem formatu po 45, oziroma po 50 kr. Vse čestitelje in prijatelje Levstikove opozarjamo na te slike.

J. R. Millitz †, znani tiskar v Ljubljani, umrl je dné 21. februarija 1888 v 72. letu dôbe svoje. Gospod Millitz je bil lastnik in izdavatelj »Učiteljskega Tovariša«, kateri je svoj čas zahteval nekoliko žrtev od njega, zalagal je v slovenskem in hrvaškem jeziku vse tiskovine, ki se rabijo pri ljudskih šolah ter je sploh rad podpiral vsako literarno podjetje, ki je bilo z našim šolstvom v kaki zvezi. Vrlega moža, ki je bil tudi svojemu tiskarskemu osebju ljubezniv gospodar, spoštoval je zaradi njegovega mirnega in poštenega značaja vsak, kdor ga je poznal. Blag mu bodi spomin!

Anton Bonač †, črkostavec v Bambergovi tiskarni in predsednik društvu tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev za Kranjsko, umrl je dné 23. februarija t. l. v Ljubljani za osepnicami, šele v 29. letu dôbe svoje, zapustivši vdovo in troje nepreskrbenih otročičev. Pokojni Bonač, v vsakem oziru jeden najodličnejših tipografov ljubljanskih, bil je šest let in pol, dokler je delal v »Narodni Tiskarni«, prvi stavec in metteur-en-pages »Ljubljanskega Zvona«, ter je, listu posebno udan, z veliko ljubeznijo vedno skrbel za to, da je izhajal v dostojni tipografični opravi. Tudi sicer je bil pokojnik vrl človek in nastopal je prejšnje čase večkrat vspešno v slovenskem gledališči. Lahka mu bodi zemlja!

Ivan Antunovič †. Dné 2. januarija t. l. umrl je v Kaloči na Ogrskem ondotni kanonik in naslovni škof *Ivan Antunovič*. Pokojnik je bil porojen dné 15. januarija 1815. l. v Kunbaji blizu Almaša v Bački od bunjevskih roditeljev. Bunjevci i Šokci se namreč imenujejo katoliški Hrvatje, ki ločeni od svojih rojakov in obkoljeni od Nemcev in Madjarjev prebivajo v Bački. Leta 1838. je bil Antunovič posvečen v duhovnika in že štiri leta na to ga nahajamo v Almašu župnika, odkoder je l. 1859. prišel v Kaločo za kanonika. Tam je leta 1876. dobil naslov vladike in po osvojenji Bosne leta 1878. so mu ponujali celó dostojanstvo katoliškega nadškofa v Sarajevu, a je to čast odklonil. Pokojnik je bil jeden onih redkih Bunjevcev, ki je med Madjari dosegel odlično mesto, a navzlic temu ohranil svojo hrvaško národnost ter ves čas življenja svojega vse svoje duševne in telesne moči posvetil osirotelim in zapuščenim Bunjevcem in Šokcem. V ta namen je prejšnja leta izdaval več hrvaških listov za rojake svoje, tako na pr. »Bunjevačka i šokačka Vila« i. dr., spisal je več knjig cerkvene vsebine in njegovi molitveniki se nahajajo v vsaki bunjevski hiši. Vse te liste in knjige je izdaval ob svojih troških ter jih brezplačno delil med siromašni národ. Za širše kroge je spisal zanimivo delo: »Razprava o podunaskih i potiskih Bunjevcih i Šokcih u pogledu narodnom, vjerskom, umnom, građanskom i gospodarskom. U Beču 1882.« — Vrhu tega je izobrazil nad 200 mladih Bunjevcev in Šokcev ob svojih troških, tako da je navzlic lepim dohodkom svojim umrl brez imetja. Bog zna, če kateri izmed teh mladih gojencev njegovih poprime zastavo, katero je Antunovič ves čas življenja svojega tako krepko vihtil, boreč se za duševno in telesno srečo rojakov svojih?

